

31995R1423

24.6.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 141/16

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1423/95****z dnia 23 czerwca 1995 r.****ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru <sup>(1)</sup>, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1101/95 <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 4 i art. 39,

a także mając na uwadze, co następuje:

w wyniku Porozumienia w sprawie Rolnictwa zawartego w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, zwanego dalej „Porozumieniem”, niektóre zasady wspólnotowe dotyczące przywozu w sektorze cukru muszą zostać dostosowane z dniem 1 lipca 1995 r.;

w wyniku Porozumienia wszystkie środki mające na celu ograniczenie przywozu produktów rolnych zostały przekształcone w cło w ramach Wspólnej Taryfy Celnej, zwane dalej „cłami taryfy celnej”, zmienne opłaty przywozowe wprowadzone w ramach wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru muszą zostać zniesione; dlatego należy wprowadzić specjalne szczegółowe przepisy wykonawcze, ustalić dodatkowe cła przywozowe, zwane dalej „dodatkowymi cłami”, określić ceny CIF cukru; w tym odniesieniu przepisy te, za których stosowanie odpowiedzialne są Państwa Członkowskie, powinny być stosowane z możliwie najwyższym stopniem centralizacji;

w celu zapewnienia jak najlepszego zarządzania i niezbędnej przejrzystości w odniesieniu do podmiotów działających na rynku cukru należy po pierwsze zapewnić cotygodniowe określanie i ustalanie, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 784/68 z dnia 26 czerwca 1968 r., ustanawiającym szczegółowe zasady obliczania cen CIF w odniesieniu do cukru białego i cukru surowego <sup>(3)</sup>, cen CIF w odniesieniu do cukru białego i cukru surowego, określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, zwanych dalej „cenami reprezentatywnymi”, na światowym rynku cukru, a po drugie ustanowić dodatkowe cło zgodnie z odpowiednimi przepisami Porozumienia;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 837/68 <sup>(4)</sup>, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1428/78 <sup>(5)</sup>, powinno zostać uchylone z dniem 1 lipca 1995 r.;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

1. Dodatkowe cło określone w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 stosuje się w odniesieniu do produktów oznaczonych kodami CN 1701 11 10, 1701 11 90, 1701 12 10, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90 i 1702 90 99.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia ceny reprezentatywne w odniesieniu do cukru białego i cukru surowego na rynku światowym lub na rynku przywozowym Wspólnoty, określone w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, oznaczają ceny importowe CIF ustanowione w ramach rozporządzenia (EWG) nr 784/68, zwane dalej „cenami reprezentatywnymi”.

Ceny te są ustalane dla każdego roku gospodarczego, zgodnie z procedurą ustaloną w art. 41 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, przy czym Komisja może je zmieniać w tym okresie, jeżeli wahania wartości składników kalkulacji powodują wzrost lub spadek o 0,5 ECU lub więcej na 100 kg w stosunku do ustalonych wcześniej cen reprezentatywnych.

3. Cena reprezentatywna w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem CN 1702 90 99 jest ceną reprezentatywną ustaloną dla cukru białego stosowaną za 1 % zawartości sacharozy na 100 kg netto danego produktu.

**Artykuł 2**

W odniesieniu do 100 kg produktu netto cena spustowa, określona w art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81, stanowi równowartość:

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 110 z 17.5.1995, str. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 145 z 27.6.1968, str. 10.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 42.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 171 z 28.6.1978, str. 34.

- a) 53,10 ECU w odniesieniu do cukru białego oznaczonego kodami CN 1701 99 10 i 1701 99 90, odpowiadającego jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/72 <sup>(1)</sup>;
- b) 64,7 ECU w odniesieniu do cukru oznaczonego kodem CN 1701 91 00;
- c) 54,10 ECU w odniesieniu do surowego cukru z buraków oznaczonego kodem 1701 12 90, odpowiadającego jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 431/68 <sup>(2)</sup>;
- d) 41,30 ECU w odniesieniu do surowego cukru z buraków oznaczonego kodem 1701 12 10, odpowiadającego jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) 431/68;
- e) 55,20 ECU w odniesieniu do surowego cukru trzcinowego oznaczonego kodem 1701 11 90, odpowiadającego jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) 431/68;
- f) 41,80 ECU dla surowego cukru trzcinowego oznaczonego kodem 1701 11 10, odpowiadającego jakości standardowej określonej w art. 1 rozporządzenia (EWG) 431/68;
- g) 1,184 ECU dla produktów oznaczonych kodem CN 1702 90 99 za 1 % zawartości sacharozy.

### Artykuł 3

1. Dodatkowe cło wynikające ze stosowania danych cen reprezentatywnych jest ustalane i modyfikowane w odniesieniu do każdego z produktów określonych w art. 1 ust. 1 jednocześnie z cenami reprezentatywnymi podanymi w ust. 2.
2. Jeżeli różnica między daną ceną spustową określoną w art. 2 i ceną importową CIF uwzględnianą przy ustanawianiu dodatkowego cła, zgodnie z art. 4:
  - a) jest równa lub niższa niż 10 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi zero;
  - b) wynosi powyżej 10 %, ale nie przekracza 40 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 30 % kwoty powyżej 10 %;
  - c) wynosi powyżej 40 %, ale nie przekracza 60 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 50 % kwoty powyżej 40 %, do której dodawane jest dodatkowe cło określone w lit. b);
  - d) wynosi powyżej 60 %, ale nie przekracza 75 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 70 % kwoty powyżej 60 %, do której dodawane są dodatkowe cła, określone w lit. b) i c);
  - e) wynosi powyżej 75 % ceny spustowej, dodatkowe cło wynosi 90 % kwoty powyżej 75 %, do której dodawane są dodatkowe cła określone w lit. b), c) i d).

### Artykuł 4

1. W razie braku zgłoszenia określonego w ust. 2 lub w przypadku, gdy cena importowa CIF danej przesyłki, określonej w ust. 2, jest mniejsza niż odpowiednia cena reprezentatywna ustalona przez Komisję, cena importowa CIF danej przesyłki, jaka powinna być uwzględniona przy nakładaniu dodatkowego cła, jest ceną reprezentatywną określoną w art. 1 ust. 2 lub 3.

2. Gdy cena CIF danej przesyłki jest wyższa niż odpowiednia cena reprezentatywna określona w art. 1 ust. 2 lub 3, importer, na wniosek przedłożony właściwym władzom importującego Państwa Członkowskiego, w momencie zatwierdzania zgłoszenia przywozowego może uzyskać w celu ustanowienia dodatkowego cła cenę importową CIF danej przesyłki cukru białego albo cukru surowego przeliczoną na jakość standardową, zdefiniowaną odpowiednio w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 793/72 i art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 431/68 lub cenę równoważną dla produktu oznaczonego kodem CN 1702 90 99.

Cena importowa CIF danej przesyłki jest przeliczana na cenę cukru odpowiadającego jakości standardowej przez dopasowanie zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 784/68.

W takich przypadkach obowiązuje cena importowa CIF danej przesyłki w celu ustanowienia dodatkowego cła, pod warunkiem że zainteresowana strona przedstawi właściwym władzom importującego Państwa Członkowskiego przynajmniej następujące dowody:

- umowę zakupu lub równoważny dowód,
- umowę ubezpieczenia,
- fakturę,
- umowę przewozu (gdzie to stosowne),
- świadectwo pochodzenia,
- konosament, w przypadku transportu morskiego,

w ciągu trzydziestu dni od daty zatwierdzenia zgłoszenia przywozowego.

Dane Państwo Członkowskie może zażądać wszelkich innych informacji lub dokumentów dla potwierdzenia wniosku. Z chwilą złożenia wniosku obowiązuje wspomniane dodatkowe cło w wysokości ustalonej przez Komisję.

Jednak różnica między odpowiednim dodatkowym cłem ustalonym przez Komisję a dodatkowym cłem ustanowionym w oparciu o cenę importową CIF danej przesyłki pociąga za sobą, na

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 94 z 21.4.1972, str. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 89 z 10.4.1968, str. 3.

wniosek zainteresowanej strony, złożenie przez nią zabezpieczenia, zgodnie z art. 248 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 <sup>(1)</sup>.

Zabezpieczenie jest zwracane z chwilą, gdy właściwe władze importującego Państwa Członkowskiego zatwierdzą wniosek na podstawie dowodów dostarczonych przez zainteresowaną stronę.

Właściwe władze Państwa Członkowskiego nie zaakceptują wniosku, jeżeli uznają, że przedstawione dowody go nie uzasadniają.

Jeżeli władze nie zaakceptują wniosku, zabezpieczenie zostaje zatrzymane.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję co tydzień, w odniesieniu do poprzedniego tygodnia, o wielkości importu wynikającym z przyjęcia wniosków, określonych w ust. 2, z wyszczególnieniem odpowiednich ilości produktów i cel.

#### Artykuł 5

1. Jeżeli wydajność importowanego cukru surowego, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 431/68, różni się od wydajności ustalonej dla jakości standardowej, cła taryfy celnej i dodatkowe cło, jakie mają być pobrane od 100 kg wspomnianego cukru surowego, są obliczane przez pomnożenie odpowiedniego cła ustalonego w odniesieniu do cukru surowego o standardowej

jakości przez współczynnik korygujący. Współczynnik korygujący otrzymuje się przez podzielenie procentowej wydajności importowanego cukru surowego przez liczbę 92.

2. Zawartość sacharozy z uwzględnieniem innego cukru wyrażonego w postaci sacharozy, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. g), jest określana metodą Landa i Eynona (metoda redukcji miedzi) w roztworze inwertowanym według Clerget-Herzfelda. Określona w ten sposób zawartość cukru jest wyrażana w postaci sacharozy przez pomnożenie jej przez 0,95.

Bez względu na poprzedni akapit zawartość sacharozy, w tym inne cukry wyrażone w postaci sacharozy, lub produkty zawierające poniżej 85 % sacharozy oraz cukier inwertowany wyrażony jako sacharoza jest określana poprzez ustalenie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy jest określana zgodnie z ciężarem właściwym roztworu rozcieńczonego w proporcji 1:1 w masie, a dla produktów w formie stałej przez suszenie. Zawartość suchej masy jest wyrażana jako sacharoza pomnożona przez współczynnik 1.

#### Artykuł 6

Rozporządzenie (EWG) nr 837/68 traci moc.

#### Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.